

VIANOCE V LESE

Sova Elvíra sa rozprávala so škečkom Lojzom, ktorý si robil zásoby. Naháňal sa a behal po lese. **Našim deťom** pozorovala.

Potom ho zastavila a opýtala sa: „*Čo sú pre teba Vianoce?*“ Lojzo celý upachtený od toho naháňania zalapal po dychu. „*Dobre sa najem, odpočiniem si, nič nemusím robiť. Zatvorím sa do svojej nory a nevystrém labky.*“

No počkaj a nechýba ti tam niečo? Porozmýšľaj! Budeš sám! Keď budeš odteraz zbierať zásoby, tak sa zastav u svojich susedov a rozdel sa s nimi. Potom budeš mať Vianoce radostné plné zábavy s priateľmi. - G. Čavarová -

POTRAVINOVÁ POMOC ĽUDOM V NÚDZI

Milí farníci, vďaka Vám prebehla v októbri prvá Prvopiatková potravinová pomoc ľuďom v núdzi. Spoločne sme tak obdarovali sociálne slabé rodiny, jednotlivcov, či ľudí bez domova, ktorí prichádzajú do Centra pomoci ľoveku Trnavskej arcidiecéznej charity. Najčastejšie prichádzajú ľudia, ktorí sa ocitli v krízovej situácii, v beznádeji a úplne bez finančných prostriedkov a pomoci blízkych. A práve jedlo, či potravinový balíček spolu s dobrým slovom a povzbudením, je pre nich často štartom k riešeniu situácie, ktorú v danej chvíli nedokážu zvládnut.

Farnosť Boleráz sa do zbierky zapojila ako prvá a to si veľmi väžime. O mesiac neskôr sa pripojila farnosť Sered'. Dvakrát ročne nám z vlastnej iniciatívy prispieva potravinami farnosť Hrnčiarovce nad Parňou a občas nás poteší farnosť Majcichov.

Dakujeme pánovi farárovi M. Vivodikovi, ktorý na našu iniciatívu bez vähania zareagoval a aktívne sa podieľal na jej organizácii. Vďaka Vám všetkým, ktorí ste vložili do košíka niečo na zjedenie a tak potešili ľudí v núdzi.

Pracovníci Centra pomoci ľoveku v Trnavskej arcidiecéznej charity v Trnave

PRIPRAVUJEME

- Koledovanie detí Dobrá novina,
- Kurz o rodičovstve alebo Seminár v duchu Svätom,
- Súťaže v pastoračnom centre,
- Pút' do Medžugoria alebo pút' po výnamných pútnických miestach na Slovensku,
- Štefanská zábava,
- Zoznamka pri varenom víne pre pristávané a mladé rodiny,
- Projekt "Náhradná babka" – pomoc rodinám s deťmi,
- Denný pobyt pre seniorov / 1 x týždenne

Vydáva: Rímsko-katolícka cirkev, farnosť Boleráz.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, správca farnosti sv. Michala. Členovia redakčnej rady: Lubica Banciová, Gabriela Čavarová, Štefan Porubčan. Grafická úprava: Marek Daniš, Tlač: Minicopy Trnava

O nás, pre nás
SVÄTÉ OMŠE PRE VŠETKY DETI :-)

„*Ci si veľký a ci malý, možno akurát, Boh ta má rád.*“

Od októbra sme znova začali so sväтыmi omšami pre deti. Malou zmenou oproti minulému roku je, že sa schádzame každý piatok. Každý piatok, okrem prvého piatku a prikázaných sviatkov, sprevádzame celú sv. omšu piesňami a ukazovačkami. Pán farár, ako ste si už určite všimli z nedel'ých kázní, máva aj na piatok v kázní prichystané prekvapenie. Veríme, že ak nás bude viac, budú určite i nejaké súťaže, či veselé aktivity. Hodinku pred sv. omšou sa stretávame v pastoračnom centre, kde si nielen naciťme piesne na sv. omšu, ale sa i zahráme a povieme pár slov o nebeskom Otcovi, o našej mame Márii a o skvelom priateľovi Ježišovi.

Vitané sú všetky deti a vieme, že ich je v Boleráze a Klčovanoch naozaj dostatok. Tešíme sa na všetky deti, detúrence a decká, teda nielen tie malé, najmenšie a prvoprijímajúce. Prvým sväтыm príjmaním sa totiž stretnanie s Pánom Ježišom nekončí. Naopak, práve začína. **Máme veľa šikovných dievčat, ktoré vedia pekne čítať, či spievať.** Určite je v Boleráze veľa chlapcov, ktorí by mohli miništrovať, či naučiť sa hrať na gitare.

Takže nezabudnúť, každý piatok na sv. omši (17:30), alebo hodinku pred omšou v pastoračnom centre (16:30) sa na vás deti tešia teta Zuzka, teta Janka, ujo Juraj, pán farár, nebeský Otec a priateľ Ježiš :-). - J. Gonšor -

Foto J. Mackovčinová: Detská sv. omša

BUDUJEME A OPRAVUJEME

Bliží sa koniec roka a na stavbárov ide zima - čas na zrekapitulovanie končiaceho sa roku.

Aj v našej farnosti ustal stavebný ruch a stavbári - remeselníci sú iba občasnými návštěvníkmi fary. Upravili tu vstup, ktorý však treba ešte dokončiť a skompletizovať osvetlenie pri vstupných dverách. Tiež sa v oboch kostolíkoch začali realizovať opravy organov.

Budúci rok nemáme naplánovaný väčší rozsah stavebných prác, snáď sa však začne s obnovou farskej záhrady, oplotenia a farskej budovy.

Pred nami je však podstatná časť obnovy - obnova našich sfdc, našej viery a vďaka Pánu Bohu. Pre každého z nás je tu heslo a cieľ: „Obnov chrám svojej duše.“ **Pozehnané Vianočné chvíle!**

- Š. Porubčan -

Foto Š. Porubčan: Pokladka dlažby pred vstupom do fary.

Biblické okienko
KNIHA EZDRÁŠOVA A NEHEMIÁŠOVA

V dnešnom bádaní v Biblia sa pozrieme na ďalšie dve dejepisné knihy, ktoré sa nazývajú podľa vodcov Ezdráša a Nehemiáša. Oni po návrate Židov z babilonského zajatia obnovili náboženský a politický život v Palestíne. Právom sa pokladajú za zakladateľov judaizmu - židovstva, aké poznáme v novozákonnom období.

Cieľom kníh je obnovenie židovského náboženského spoločenstva. Tento judaizmus sa zakladá na Biblia a tradicii, ktoré sa stali spoločným dedičstvom farizejov, saducejov, esénov, ako aj ďirších vrstiev židovského národa. **Základné dogmatické pravdy** uznávané všetkými skupinami sú tieto: jestvovanie jediného Boha, záväznosť a prvenstvo tóry a presvedčenie, že židovský národ je vyvoleným Ľudom Ježiho. Nezhodovali sa však v náukе o Mesiašovi, anjeloch a zmŕtvychvstaní.

Kníhy opisujú návrat prvej skupiny Židov pod vedením Zorobábla z babilonského zajatia do Palestíny, obnovenie oltára a položenie základov pre nový chrám v Jeruzaleme. Opisujú aj ďalší návrat zajatcov v r. 458 pod vedením knaza a učiteľa Mojžišovho zákona Ezdráša, ktorý využil priazn perzskeho kráľa Artaxerxa I. a jeho splnomocnením šiel z Babylonu do Jeruzalema na cele 1.775 mužov, aby naučil tamojších Židov zachovávať Mojžišov zákon, od ktorého sa značne odklonili. Urobil nábožensko-právnu reformu, obnovil zmluvu Ľudu s Bohom, chrámovú službu, slávenie sviatkov a bojoval proti manželstvám Židov s pohankami. V Nehemiášovej kníhe sa predstavuje Nehemiáš čašník na královskom dvore perzskeho kráľa Artaxerxa I., ktorý od neho dostal r. 445 splnomocnenie prevziať správu Jeruzalema ako jeho námesník. Obnovil, napriek odporu nepriateľov, mestské múry, postavil sa proti vykorisťovaniu chudobných a úžerníctvu bohatých Židov a zaistil bezpečnosť mesta. Potom v kníhe vystupuje opäť Ezdráš, ktorý obnovuje bohoslužbu a vyhlasuje zákon teokratického židovského štátu. Ľud kajúcone vyznáva svoje hriechy a slávnostne sa zavázuje zachovávať predpisy zákona. Na konci sa opisuje presídlenie čiastky vidieckeho obyvateľstva do Jeruzalema a posviacka mestských múrov.

Autor - redaktor kníh je neznámy (nazývaný kronista). Kníhy napísal pravdepodobne v Jeruzaleme okolo r. 400 pred Kr.. Historicky je kniha cenná pre použitie úradné dokumenty, ktoré slúžia na poznanie historickej situácie, v akej sa židovský národ nachádzal po návrate z babilonského zajatia do Jeruzalema a ktoré sa zhodujú s údajmi mimobiblického dejepisca.

Tvrda skúška babilonského zajatia a nepredvídaný návrat do Jeruzalema boli opäťovným dôkazom toho, že **Boh zmluvy prozretelne zasahuje do národa.**

- M. Vivodík -

Zrkáta múdrosti z knihy Ezdrášovej a Nehemiášovej

* No ty si Boh, ktorý odpúšťa, si láskavý a milosrdný, dlho zhovievavý a veľkého zľutovania. (Neh 9,17)

* A tak teraz, nás Bože, ty, veľký, mocný, hrozný Bože, ktorý milostivo zachovávaš zmluvu, nepokladaj za málo všetky útrapy, ktoré nás zastihli. (Neh 9,32)

- M. Vivodík -

Život na ceste

Farnosť Boleráz, filiálka Klčovany

Vianočné vydanie

24. december 2013

Číslo: 4/2013

Ročník: 3

Slovo čitateľovi:

Radostná zvest!

Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým Ľudom. Toto počúva Ľud už stáročia zo Sv. písma. Dnes máme opäť príležitosť zamyslieť sa v tomto uponáhľanom čase nad radošou Vianoc. **Židia stáročia očakávali Mesiáša, a keď prišiel, nemali pre neho miesto.** Mohli by sme povedať, že minuli cieľ a naďalej zostávajú v očakávaní toho, ktorý už bol medzi nimi. Aby sa nám nestalo niečo podobné, je **potrebné zastaviť sa a hľadať Božiu vôľu.** V nej nájdeme aj radosť.

Patri však tato správa radosti naozaj aj mne? Ak si človek, tak áno, lebo Ježiš prišiel vykúpiť človeka. Sv. Ján píše v evanjeliu, že **Ježiš prišiel ako svetlo, ktoré osvetuje každého človeka.** Je svetlom, v ktorom môžeme vidieť tie pravé hodnoty. V liste Rimamom píše sv. Pavol, aby sme sa neprispodobňovali tomuto svetu, ale premenili sa obnovou zmýšľania, aby sme vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé. Máte dojem, že tento svet vie, čo je dobré, milé a dokonalé? Atmosféra znechutnenia nám tomu nenasvedčuje. **Potápaeme sa v omyloch a prešťapach mnohých vplyvnych ľudí.** Myslím, že Vianoce sú tu aj preto, aby nás zastavili. Máme naozaj prehodnotiť svoje zmýšľanie.

Chudobná maštaľka je pre našu dobu komfortu (ak sa porovnáme s tretím svetom) **veľkým výkričníkom.** Ukazuje nám zdroj pokoja a lásky, ktorý je v pohľade na Boha. Vtedy nachádzam Božiu vôľu a v nej spomínané dobro a dokonalosť. Matka

Mária sa spokojne pozerala na malého Ježiša a uvedomovala si, že sú v Božích rukách. Nevedela, čo bude zajtra, čo budú jest, kde bývať. A predsa nevyladol v maštaľke nepokoju, nervozitu, ustarostenosť, pre ktorú neraz nevidíme druhého človeka.

Prajem vám, aby ste objavili, že darčeky nosí Ježiško.

Ked' sme boli malí, boli sme o tom presvedčení. Potom sme objavili pravdu. No a keď sme už starší a človek viac premýšľa nad životom, opäť by sme mali objaviť, že to všetko máme od Boha. A nielen na Vianoce. Prajem vám bohatého Ježiška, ktorý vám priniesie to, čo najviac potrebujete.

- M. Vivodík -

Veda a viera
AKO CIRKEV OSVETLÓVALA STREDOVEK

Takýto názov možno niektorých pobúri, ale je to názov kníhy, ktorú som videl jednému študentovi na stole. Mňa samého takýto názov prekvapil. V škole sme sa učili o niečom inom. Kde je teda pravda?

Slovo viera vyvoláva v Ľuďoch rozličné emócie. Niekoľko zbystrí, iný si zapcháva usí. Na vieri sa môžeme pozerať z viacerých uhlov.

Každý z nás ako malé zvedavé dieťa vyrastal na viere. Rodičia povedali a my sme tomu uverili. Potom sme boli vychovávaní v nejakom duchu. Napokon prišlo dospievanie a popri inom sme prehodnotili aj vieri v Boha. Pre niekoho to bol koniec, pre iného začiatok dobrodružstva s Bohom. To, čo nejednoho odrádza od viere, je história náboženstva, pretože sa spája s Cirkvou. Je pravda, že sa tam stalo veľa chyb, za čo sa Cirkva aj verejne ospravednila. Napokon veď to začalo ukrižovaním Krista. A potom viackrát predstavení Cirkvi rozhodovali zle, možno v mylnom presvedčení, že slúžia Bohu. Ja by som však chcel poukázať na druhú stranu mince. Ako Cirkev vo viere budovala civilizáciu.

Možno je pre niekoho prekvapivé tvrdenie, že prvé nemocnice pre obyčajných ľudí zriadila cirkev. Dotydky boli nemocnice len pre vojakov, aby sa mohli vrátiť do boja. **Prvých nemocnic sa ujali rehole, ktoré vo viere, že slúžia Bohu, slúžili neraz aj najbiednejším.** A svedkami toho sú v rovnožových krajinách dodnes.

Dalej určite stojí za zmienku veda a vzdelanie. Tu sa Cirkev neraz považuje za spiatočník. Historia nám však hovorí niečo iné. Prvé školy, ktoré vznikali, boli často farské alebo kláštorné. Univerzity nám dal stredovek. Zakladali ich pápeži alebo

kresťanskí panovníci. Zo 44 univerzít založených pred rokom 1400 bolo 31 založených Cirkvou.

Dominikán sv. Albert Veľký bol prvý európsky filozof, ktorý sa systematicky zaobral prírodnými vedami. **Vo vede môžeme vidieť aj mnohých kňazov, hoci to nebolo ich prvoradé poslanie.** Zaujímavú štatistiku podáva v knižke Viera veľkých viedcov A. Hlinka. Nemecký prírodovedec E. Dennert zverejnil po dlhom bádaní vo svojej knihe (dosiahla 9 vydani) výsledky náboženského zamerania 300 najznámejších prírodovedcov sveta. Na jeho vlastnej prekvapenie len 20 viedcov malo jasne odmietať postoj k viere a postoj 38 z nich sa mu nepodarilo zistíť. To znamená, že 242 prírodovedcov malo kladný postoj k viere. Napokon nemusíme chodiť ďaleko, keď sa zahľadíme na dejateľov nášho národa (počnúc od svätcov Cyrila a Metoda), tak neviem, či by sme tam našli nejakého výslovného ateistu. Ba naopak, vieme, že často to boli kňazi. Pamätám si, ako sa to ľažko učilo súdržkám učiteľkám.

Ďalšou veľkou vecou, ktorú **nám prináša viera, je rovnosť pohlávia.** Práve teraz sa útočí na Cirkev ako nepriateľku. Ale kto tu prvý priniesol rovnosť medzi mužom a ženou? Nebolo to práve kresťanstvo? V inovereckom svete dodnes má žena menšie postavenie. A pozrieme sa na to z iného pohľadu. Kto tu buduje **rovnosť medzi Ľ**

